

פרשת וארא
גיליון קע"ט
שנה ד'
טבת תשפ"ג

בדרכו אמונה

במשנת מרן רשכבה"ג הדרך אמונה זללה"ה

אבד עמוד התורה והיראה – מרן הגר"ש בעדני זצוק"ל

בביצור החומות מפני היתר המדומה המחלל קדושת וכבוד השביעית רח"ל, וכנגד ניסיון להפוך כביכול איכא כמה תורות רח"ל.

וכפי שכתב להבהיר בא' ממכתביו המרובים נגד ההיתר המדומה, (מכתב זה נשלח להגה"צ ר' י"א וולף זצ"ל מקים עולה של חינוך בא"י), בסיום דברים אחר שהביא בהרחבה דעת רבו מרן הגר"ע עטיה זצוק"ל, כי גם אותם גדולים מהדור שעבר שהתירו לסמוך על המכירה היו חוזרים בהם היום מההיתר.

וכתב בזה"ל: אני משתדל לפרסם את הדברים האלה הן מחמת סמכותו המוכרת של מרן זצוק"ל, והן להוציא מליבם של אלו שאומרים שהרבנים הספרדים מקילים בדבר עכ"ל, וכן חתם על מכתבים רבים יחד עם רבותינו זיע"א כנגד ההיתר המדומה, ובביצור חומות השביעית.

נזכר הבאנו בעבר כי רבינו מאד הכיר טובה למשיבים עטרת תפארת יהדות ספרד ליושנה, וטרח להשתתף במעמד שערך מרן הגר"ש כהן כדי לחזקו, שהשיב יחד עם מרן הגר"ש בעדני ועוד גדולי הספרדים העטרה וכפי שהם כתבו: שליחותיהו דרבנן קשישאי קעבדינן אשר הם עיני העדה גדולי ומאורי הדור רבותינו גאוני בני ספרד זצ"ל אשר פקדונו וציוונו להיזהר ולהשמר במצווה זו ולא לסמוך על "היתר מכירה", וכו'.

הרב בעדני היה מתבטל בהכנעה גדולה לרבינו זיע"א ולימד מושגים בכבוד חכמים לעיני כל הנוכחים בחדר, המחנך הרב סנדר פרייזלר סיפר: זכיתי ושלח אותי רבינו בשמו אל הרב בעדני לפני עשרות בשנים, ואמרתי לו מטרת השליחות ומיד בכזו ענווה הוא שומע שרבינו אומר, מיד מקבל הדברים ללא דרישות וחקירות.

וכן מספר הגאון ר' יאיר יששכר ינאי כי בשנים האחרונות היה לו קשר עם הרב בעדני, ובא אליו

ברביעי שעבר בשעת בוקר, הורם הנזר ופרח לו עמוד התורה והיראה הגאון הצדיק מרן רבי שמעון בעדני זצוק"ל, ראש כולל תורה וחיים וזקן מועצת חכמי התורה לגנוזי מרומים, ויבכו כל בית ישראל בשמעם הבשורה הקשה.

זכה הנפטר הגדול לקרבה וכבוד גדול מרבותינו מרן מצוקי ארץ עיני העדה זיע"א ושליט"א, מרנא הקה"י זיע"א היה קוראו בחיבה "שמעון הצדיק", ושלח אליו בחורים מבני עדות המזרח, והתבטא כי מחשיב במאד דעתו.

זכה הרב בעדני ללמוד בקביעות שבועית בחברותא עם מרנא אבי עזרי זיע"א שאף פעם טרח ונסע אליו לביתו ללמוד עמו, מרנא אילת השחר זיע"א כיבדו מאד, וכפי שהעידו בפנינו תלמידי הרב בעדני כי מרנא אילת השחר בשנותיו האחרונות התאמץ והלך לברית א' מצאצאי הרב בעדני, ונימק כי הוא אדם גדול ויש לכבדו.

וכן עם רבינו הדרך אמונה זיע"א, דיבר רבות בלימוד, והיה לו קשר מיוחד עמו כפי שהתבטא הרב בעדני בפני א' ממקורביו, וכיבדו רבינו בכבוד גדול, ובכל פעם שנפגשו ראו החביבות הגדולה ביניהם, וייקר רבינו במאד דעתו וחרד בעוז לכבודו.

וכשהיו אי אלו מחוצפים שפגעו בכבוד תורת הרב בעדני רח"ל הצטרף רבינו למכתב נוקב ממרן הגר"ש כהן זצוק"ל וכתבו בצער כי מוחים על ביזוי תלמיד חכם מובהק מזקני הדור הגאון ר' שמעון בעדני, וקראו על המחוצפים את מאמר חז"ל "כל המבזה ת"ח אין רפואה למכתו".

ונרחיב היריעה על ת"ח הנוחים זה לזה בהלכה, בעמידתו איתן עשרות בשנים לימין רבותינו מצוקי ארץ, קומם והפריח יהדות ספרד במוסדות תורה וחינוך, והשיב העטרה ליושנה

נביא דבריו בשעת חימום אחר פטירת רבינו, [יצויין שהדברים נכתבו ככל האפשר כמקורם, אך כיוון שדיבר בחולשה רבה, וקשה היה קצת להבין הדברים, איננו לוקחים אחריות על דיוק המילים].

העלו הנוכחים כי כולם קיוו שר' חיים יהיה איתנו לקבל פני משיח צדקנו, הרב בעדני הגיב: הציפייה שלו למשיח היה לא רגילה, והיו פעמים שדיברתי איתו על זה, והוא אמר לי שהמשיח מאד קרוב, ומה שאמר שהמשיח קרוב זה נבע בעיקר מפני הציפייה שלו הוא הבין שצריך לבוא כל רגע.

ואכן היו זמנים ראויים למשיח, ואנחנו לא היינו ראויים, ולפעמים זה בגלל שהקב"ה מרחם על הדור שרוצה שכולם יחזרו בתשובה, **נראה לי שאם ר' חיים למטה כ"כ דרש וחיבב את זה, ודאי שלמעלה הלך להביא את המשיח.**

יה"ר בזכות ההליכה בדרכם ובתורתם, רבותינו ימליצו טוב בעדינו, ושנזכה שכבר יבוא גוא"צ ויקיצו וירננו שוכני עפר אי"ס.

נביא תיעוד מרבינו עם הרב בעדני בו נראה לעין כל הכבוד הגדול והחיבה שחיבבו זה לזה, מרבית התמונות צולמו ע"י הצלם: שוקי לרר.

כמו"כ זה המקום להודות להעוזרים והמסייעים בהבאת הדברים לגליון, ישלם ה' שכרם משמיא.

בענייני צדקה עם המלצות מרבנים, וכל פעם שהיה רואה שרבינו חתום עליו, היה נחרד שבכלל באים להחתימו, והיה אומר בענווה: **אחרי ר' חיים אני יחתום? מה אני מוסיף פה בכלל, ולא' מראשי ארגוני צדקה התבטא בענוות חן: יש לך את ר' חיים, מה בכלל אתה צריך אותי?!**

התביע בהזדמנות התפעלותו הגדולה על איך שרבינו היה מונח בתורה באופן מבהיל.

בעת שקמו כת מבזי התורה וניסו להטרידו בטענותיהם המוזרות, דחה אותם מעליו בנחרצות, והתבטא בתקיפות כנגד מבזי התורה.

פעם בענין ציבורי שניסו להעלות הווי אמינא שחולק על רבותינו עיני העדה הגרי"ש אלישיב והדרך אמונה זיע"א, הגיב בפליאה: אני לא חולק על הרבנים שלנו מה יש לדון בכלל, והוסיף כי אם רבותינו מתנגדים, הוא גם מתנגד.

ואחר פטירת רבינו למרות היותו חלוש התאמץ וטרח לבוא ברגלו בגילו המופלג לפלס בין האלפים להפרד מרבינו בביתו, ובמסע אשכבתיה דרבי ליווה רגלית.

ואחר הפיגוע שאירע לראשונה בב"ב זמן קצר לאחר פטירת רבינו, **התבטא כי זה ארע מפני שחסר ההגנה, כוח התורה של רבינו שהגין עלינו.**

